

ASCOLTA

38. årgang · Nr.3
DECEMBER 2019

Bagom Berlioz:

L'Enfance du Christ

Dimittendportræt:

Kari Dahl Nielsen

Snedronningen:

Dagbog fra prøveforløbet

Indhold

1 Forsiden:

Snedronningen på Det Kongelige Teater
Foto: Per Morten Abrahamsen/DKT

3 Leder

4 Operanoter

6 L'Enfance du Christ

- værket, der i lang tid skyggede for
Berlioz' operakompositioner

10 Snedronningen - et prøveforløb

- fra prøvestart til generalprøven

22 Ascolta anmelder

s. 22 Snedronningen på DKT
s. 26 Barberen i Sevilla på DKT
s. 29 Tristan og Isolde på DKT
s. 35 Lille soldat på Den Fynske Opera
s. 39 Eugen Onegin på Den Jyske Opera
s. 42 Carmen på DKT
s. 44 Höstsonaten på Malmö Opera

31 Operakalenderen

48 Faustlegenden i musikalsk perspektiv

- Goethes tragedie i musikalsk lys

56 Portræt: Kari Dahl Nielsen

58 Mærkedage

60 Pladescenen

61 OV-lokalt

Medlemsblad for foreningen
OPERAENS VENNER
Udgiver: Operaens Venner
www.operaensvenner.dk ISSN 0900-6354

Redaktionsgruppe:
Kim Reich (KR)
mail@kimreich.com Tlf.: 5050 2016
Ansv. redaktør

Poul Einer Hansen (PEH)

Henrik Marcussen (HM)
henrikmarcussen@outlook.com
Tlf.: 4142 2684

Benny Welinder (BW)
l.jensen-b.welinder@hotmail.com
Tlf.: 4589 2430

Bo Basbøll (BB)
basboll@turbopost.dk Tlf.: 4017 7177

Kirsten Neel Harry (KNH)
knh@extrahand.dk Tlf.: 2165 3499

Pia Fosshøj (PF), billedredaktør, dtp,
annoncer
fosshøj@webspeed.dk Tlf.: 2287 8044

Bestyrelse, udvalg
og lokal-afdelinger: Se side 63

Tryk: Specialtrykkeriet Arco A/S

Distribution: PostNord

Reklamationer over leveringen
rettes til kasserer Hanne Brenøe
hanne@brenoee.dk Tlf.: 3810 0797

Abonnement på ASCOLTA giver samtidig
medlemskab af Foreningen Operaens Venner.
Årskontingentet: 350 kr. (400 kr. for samboende).
250 kr. for pens. (280 kr. for samboende).
Se også www.operaensvenner.dk

Næste nummer udkommer 1. februar 2020
Redaktionel deadline 1. januar 2020
Annonce-deadline: 7. januar 2020

Lad os følge op på succesen!

Af Kim Reich

Danmark er et af de rigeste lande i verden, men det afspejler sig ikke altid i de budgetter, der er til rådighed rundt omkring. Vel-færdsområdet har længe været under pres og den politiske vilje til at styrke kulturlivet er meget svær at få øje på, men jeg køber ikke den præmis, at der ikke er plads til også at øge kulturbudgetterne. Hvor vi lander med Finansloven for 2020 vides ikke i skrivende stund, men der er ikke mange toneangivende politikere, der taler kulturen op i disse år. Det står i skærende kontrast til de mange ildsjæle, der på store og små scener gør alt for at løfte branchen både i højden og i bredden. Indimellem får de bank af en anmelder. Andre gange får de masser af ros og det er værd at huske i denne sammenhæng, at det vi drøfter på baggrund af en premiere-

forestilling, mere er det samlede indtryk end enkeltpræstationerne. Lykkes opsætningen eller gør den ikke? Er den relevant? Har man tabt en gammel klassiker på gulvet eller givet den nyt liv?

Anmeldelserne er med til at give kulturscenen liv i medierne og i det brede publikums bevidsthed, men forudsætningen for at vi overhovedet har noget at tale om er i høj grad, at det offentlige - dvs. fællesskabet - også økonomisk bakker op. Branchen kan og skal ikke klare sig efter devision: lad falde, hvad ikke kan stå. I det store budget taler vi om ganske få midler, men støtten er uhyre vigtig for såvel vores selvforståelse som kulturnation som vores indsigt og dannelse. Kunst og kultur er så meget mere end den politiske ekstremisme, som vi i øjeblikket kæmper mod, fordi mange lader

sig besnære af letkøbt og ved første øjekast indlysende påstande. Derfor har vi brug for det med- og modspil, som en stærk kulturtradition giver ethvert samfund. I gamle dage var det netop hér kritikken af det bestående blomstrede. Vi har godt af et rap over fingrene en gang i mellem. Lige nu vinder danske værker og kompositioner stort gehør ude omkring og kaster ny, international opmærksomhed på vores land. Det burde også medføre en form for politisk forpligtigelse, at man følger op på succesen. Tænk, hvad det kunne blive til, hvis vi ligesom i Tyskland gik 'all in'? Så kunne vi erstatte vores dumsmarte parathed med øget selvværd! ■

Redaktionen vil gerne ønske alle en glædelig jul, et godt nytår og mange nye oplevelser!

WWW.OPERAENSVENNER.DK

Af **Kim Reich**

Amy Lane til CPH

CPH Opera Festival har ansat Amy Lane som ny festivaldirektør. Hun kommer fra en chefstilling i The Royal Opera, Covent Garden, og afløser Peter Lodahl.

Amy Lane er født og opvokset i London, og det er også her, hun hidtil har haft sit kunstneriske virke. Først som sanger i en række operaensembler og -huse, siden som instruktørassistent og instruktør. Hun har i flere ombæring arbejdet tæt sammen med Det Kongelige Teaters chef, Kasper Holten. Senest stod duoen bag *Drot og Marsk* på Det Kgl. Teater. ■

Amy Lane har instrueret La Bohème på Østre Gasværk.

(Foto: CPH Opera Festival.)

Miskimmon til ENO

English National Opera (ENO) har ansat Annilese Miskimmon som ny operachef fra sommeren

2020. Dermed forlader hun Operaen i Oslo før hendes åremålskontrakt udløber. Miskimmon, der er født og opvokset i Bangor udenfor Belfast, har tidligere været operachef ved Den Jyske Opera og har i flere år arbejdet som freelance instruktør. Hun kom til Oslo i august 2017 og er ked af allerede at skulle forlade byen, men er samtidig beæret over at hun har fået tilbuddet om at stå i spidsen for ENO. ■

Annilese Miskimmon foran Operaen i Oslo.

Lønnedgang er slut

Det Kongelige Teaters ledelse, Det Kongelige Kapel

og Dansk Musiker Forbund har indgået en ny aftale om Kapellets overenskomst, arbejdstid og aflønning med virkning fra sommeren 2020. Det har teaterchef Kasper Holten oplyst. Kapellet valgte i 2016 at gå ned i løn for at undgå fyringer blandt orkestermedlemmerne som følge af de store besparelser, som ramte DKT i 2016. Den nye aftale betyder, at kapellets musikere fra sommeren 2020 vender tilbage til tidligere lønniveau og arbejdstid, men med en udvidelse af arbejdsopgaverne. ■

Amon Miyamoto.

Butterfly på japansk

Amon Miyamoto's iscenesættelse af *Madama Butterfly* havde i efteråret premiere på Nīkikai Opera Theatre

i Tokyo og det interessante ved opsætningen er ikke kun, at vi får et japansk take på Puccinis' set med dagens MeToo-øjne noget kontroversielle opera, men også

at der er tale om en co-produktion med Semperoper i Dresden og Det Kongelige Teater. Hvornår den i givet fald rammer repertoireet i København vides ikke. ■

Amon Miyamotos Madama Butterfly på Nīkikai Opera Theatre i Tokyo.

Foto: M. Terashi

L'Enfance du Christ

- værket, der i lang tid skyggede for Berlioz' operakompositioner

Af Henrik Marcussen

L'Enfance du Christ, dette skønne og medrivende korværk var ikke planlagt som et afsluttet værk, men blev til som tre dele, stykket sammen og samlet som en trilogi i 1854.

Berlioz (1803 - 1869) fortæller i sine memoirer, hvordan værket tilfældigt kom til verden nærmest ved et lune. Ved en sammenkomst kedede komponisten sig og arkitektven-

nen Duc foreslog at han ligeså vel kunne stykke til hans album. "Jeg lavede nogle nodelinjer på et papir og fandt i en firestemmig andantino et vist udtryk for en landlig naiv mystik, hvor det straks faldt mig ind, at jeg kunne skrive en tekst i samme stil". Det blev udformet som "Hyrdernes farvel" - som deres afskedshilsen til Jesusbarnet og den hellige familie, da de drager til Egypten. Berlioz fortsatte tanken om tilfældets

inspiration, hvor han til sin kommende koncert opførte stykket under foregivelse af, at denne arkaiserede komposition kunne være af den ellers ukendte 1700-tals komponist Ducré (afledt af vennen Ducs navn). Korpartiet blev vældig pænt modtaget, hvorfor Berlioz supplerede med en ouverture, en tenorsolo og sluttelig udgav det i 1850 - nu i sit eget navn - som korværket *Flugten til Egypten*. Stadig animeret af stykkets succes, hvad Berlioz bestemt ikke var forvænt med, tilføjede han to korsektioner, som derved forblev værkets centrale del. En indledning "Herodes drøm" skildrede kongens onde anelser i forhold til forlynder, hvor hans sandsigere fortalte at en nyfødt ville kunne styrte ham fra tronen, videre med forberedelserne til børnedrabene og endelig englenes påskyndelse til flugten til Egypten. Den afsluttende tredje del "Ankomsten til Saïs", skrevet 1854, er en dramatiseret beretning om den hellige families møde med den fjendtlige afvisning fra ismaelitterne, om de flygtendes anmodning om hvile og ro men også om den venlige modta-

Giotto di Bondone: *Flugten til Ægypten*, 1304-06